

Sygn. akt I CZ 12/06

POSTANOWIENIE

Dnia 9 marca 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jan Górowski (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk (sprawozdawca)

SSN Henryk Pietrkowski

w sprawie z powództwa F. S.A. w K.

przeciwko Z. J. właścicielowi Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Usługowo-Handlowego

K. w P.

o zakazanie czynów nieuczciwej konkurencji,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 9 marca 2006 r.,

zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 12 stycznia 2006 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną pozwanego wniesioną od wyroku tego Sądu dnia 27 października 2005 r. W ocenie Sądu, sprawa o roszczenia z art.14 i 15 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U Nr 47, poz. 211 ze zm.) jest sprawą o prawa majątkowe w rozumieniu art. 398² § 1 k.p.c., a wartość przedmiotu zaskarżenia w skardze kasacyjnej nie może być wyższa od wartości zaskarżenia podanej w apelacji.

W zażaleniu pozwanego domagano się uchylenia zaskarżonego postanowienia jako niezasadzonego. Zdaniem skarżącego, nietrafne jest stanowisko Sądu Apelacyjnego, że sprawa o roszczenia wynikających ze wskazanych przepisów ustawy z 1993 r. jest zawsze tylko sprawą o prawa majątkowe w rozumieniu art. 398² § 1 k.p.c. W związku z czynami nieuczciwej konkurencji, określonymi w art. 14 i 15 ustawy z 1993 r., mogą być zgłaszane roszczenia majątkowe i niemajątkowe, a w niniejszej sprawie powód określi swoje roszczenia właśnie jako niemajątkowe (żądanie złożenia oświadczenia przez pozwanego, zakazanie pozwanemu określonego zachowania się).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarżący istotnie określił wartość przedmiotu zaskarżenia apelacji na kwotę 50.000 zł (k. 739 akt), a – zgodnie z utrwalonym już orzecznictwem –oznaczenie wartości przedmiotu zaskarżenia w kasacji nie może być wyższe niż oznaczenie wartości zaskarżenia w apelacji. Należy jednak zwrócić uwagę na to, jak sformułowane były żądania strony powodowej, o jakich żądaniach rozstrzygnięto w wyroku zaskarżonym skargą kasacyjną i do jakich żądań (roszczeń) odnosi się wniesiony środek zaskarżenia.

Sąd Okręgowy zobowiązał pozwanego do zaniechania określonych działań oraz do złożenia odpowiedniego oświadczenia. W wyroku tym uznano za zasadne roszczenia strony powodowej określone w art. 18 ust. 1 pkt 1 i 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U z 2003 r., Nr 159, poz. 1503 ze zm.). Oddalono natomiast żądanie o zapłatę zadośćuczynienia (k. 736 akt). Dwa pierwsze roszczenia należą niewątpliwie do kategorii roszczeń

niemajątkowych usprawiedliwionych dokonaniem czynami nieuczciwej konkurencji i przewidzianych w art. 14 i 15 ustawy z 1993 r. (por. art. 20 ustawy). Sąd Apelacyjny oddalił apelację strony pozwanej jako nieuzasadnioną (k. 776 akt). Wniesiona skarga kasacyjna strony pozwanej odnosi się do roszczeń niemajątkowych strony powodowej, co trafnie podniesiono w zażaleniu.

W tej sytuacji odrzucenie skargi kasacyjnej powoda z przyczyn podanych w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia należało uznać na nieuzasadnione. Istniały zatem podstawy do uchylenia tego postanowienia (art. 394¹ § 3 k.p.c. zw. z art. 398¹⁵ § 1 k.p.c.).